

ня шит

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

31 травня 2018 р.

Справа №805/1004/18-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді – Бабаш Г.П.,
при секретарі – Оголь В.К.
за участю
позивача – Воякіної А.М.
представника позивача – Тришкіна Д.В. (за довіреністю №138),
представника третьої особи Воякіної Н.А. – Зінченко Б.Б. (за довіреністю №1751)

розглянувши у відкритому судовому засіданні за правилами загального судового провадження адміністративну справу за позовом Воякіної Алли Миколаївни до Селидівської міської ради, Державного реєстратора Селидівської міської ради Москаленко Юлії Олексіївни, треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору: Гаврилова Марія Андріївна, Воякіна Ніна Петрівна, Перша Селидівська державна нотаріальна контора, Комунальне підприємство "Селидівське бюро технічної інвентаризації", Селидівська біржа нерухомості, Гринцов Олександр Васильович, Гаврилова Юлія Петрівна про визнання протиправним та скасування рішення державного реєстратора від 02.06.2016 року № 29868947, -

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Селидівської міської ради, Державного реєстратора Селидівської міської ради Москаленко Юлії Олексіївни, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору: Гаврилова Марія Андріївна, Воякіна Ніна Петрівна, Перша Селидівська державна нотаріальна контора, Комунальне підприємство "Селидівське бюро технічної інвентаризації", Селидівська біржа нерухомості, Гринцов Олександр Васильович, Гаврилова Юлія Петрівна про визнання протиправним та скасування рішення державного реєстратора Москаленко Юлії Олексіївни, Селидівська міська рада, Донецька область про державну реєстрацію прав та їх обтяжень (з відкриття розділу), індексний номер: 29868947 від 02.06.2016 року 13:32:38, на підставі якого за Гавриловою Юлією Петрівною (РНОКПП 2780007765) зареєстровано право приватної власності (розмір частки 1/1) на житловий будинок загальною площею 18, яке виникло на підставі договору купівлі-продажу житлового будинку, серія та номер: 592, виданий 18.02.2000, видавник Селидівська біржа нерухомості.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що 05.08.1995 року нею укладено шлюб із Воякіним Андрієм Анатолійовичем 04.04.1969 року народження.

10.02.1996 року Воякіним Андрієм Анатолійовичем на підставі договору дарування,

*306*3088564*1*2*

посвідченого державним нотаріусом Леоновим В.П. набуто у власність одноповерховий будинок площею 69,1 кв. м.

В подальшому в цьому будинку було добудовано другий поверх, проведено ремонт, закінчено будівництво гаражу, збільшено площу будинку з 69,1 кв.м до 266,1 кв.м.

19.06.2015 року чоловік позивача – Воякін А.А. помер.

Після смерті чоловіка відкрилась спадщина, яка складається з земельної ділянки площею 0,0925 га за кадастровим номером 1413800000:03:013:0091 (для будівництва та обслуговування житлового будинку та господарських споруд), житлового будинку №18 по вулиці Зарічній у м. Селидове, Донецької області та літніх будинків за адресою: Донецька область, м. Красний Лиман, пр. Пляжний, буд.2.

Після того, як позивач звернувся із заявою до нотаріуса про прийняття спадщини, позивачу стало відомо, що окрім неї та мати померлого – Воякіної Ніни Петрівни спадкоємцем чоловіка позивача є Гаврилова Марія Андріївна, 13.11.2011 року народження, яка в документах, що подані нотаріусу, вказана як донька чоловіка позивача.

09.02.2016 року Державний нотаріус Першої Селидівської державної нотаріальної контори – Климова О.В. постановою від 09.02.2016 року відмовила Воякіній Н.П. у вдачі свідоцтва про право на спадщину за законом на вищевказане нерухоме майно – будинок, земельну ділянку та на літні будинки у зв'язку з тим, що спадкоємцем не надано оригіналів документів на спадкове майно.

В лютому 2016 року матір'ю чоловіка позивача – Воякіною Н.П. було пред'явлено до позивача позов про поділ спадщини (провадження по справі №242/842/16-ц відкрито 25.02.2016 року).

Ухвалою Селидівського міського суду Донецької області по справі №242/842/16-ц від 05.05.2016 року позовну заяву позивача залишено без розгляду.

22.11.2017 року позивач дізнався, що згідно з інформаційною довідкою №104673407, дата формування 22.11.2017 року 13:26:53, Гаврилова Юлія Петрівна 31.05.2016 року зареєструвала за собою право приватної власності на житловий будинок з надвірними будівлями та спорудами №18 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 937360014138) по вулиці Заречна у м. Селидове Донецької області. Зазначену реєстрацію проведено державним реєстратором Селидівської міської ради Москаленко Юлією Олексіївною на підставі договору купівлі-продажу житлового будинку, серія та номер: 592, виданий 18.02.2000 року, видавник Селидівська біржа нерухомості.

Також позивач зазначає, що власником будинку був її чоловік та будь-яких договорів, зокрема і біржових, він не укладав, членом біржи не був.

Договір купівлі-продажу нерухомого майна, який укладено без дотримання нотаріальної форми, є нікчемним, отже правових наслідків він створює. Відтак державний реєстратор не мав здійснювати на його підставі державну реєстрацію права власності на об'єкт нерухомості.

Позивач вважає, що рішення державного реєстратора Селидівської міської ради Москаленко Юлії Олексіївни про державну реєстрацію прав та їх обтяжень індексний номер 29868947 від 02.06.2016 року є незаконним та просить задовольнити позовні вимоги.

Разом з позовною заявою позивачем до суду надано заяву про забезпечення позову, відповідно якої просив забезпечити свої позовні вимоги про скасування рішення державного реєстратора про реєстрацію права власності на житловий будинок №18 по вул. Заречна у м. Селидове Донецької області (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 9373600141138) індексний номер: 29868947 від 02.06.2016 року шляхом: заборони Гавриловій Юлії Петрівни вчиняти будь-які дії щодо відчуження, надання в користування іншим особам або щодо охорони житлового будинку №18 по вул. Заречна у м. Селидове Донецької області; заборони Гавриловій Юлії Петрівні вчиняти будь-які дії щодо реєстрації місця проживання інших осіб в будинку №18 по вул. Заречна у м. Селидове Донецької області; накладення заборони на відчуження нерухомого майна – житлового будинку №18 по

вул. Зарічна у м. Селидове Донецької області, який розташований на земельній ділянці площею 0,0925 га за кадастровим номером 1413800000:03:0163:0091; заборони Селидівській міській раді та Державному реєстратору Селидівської міської ради Москаленко Юлії Олексіївни вчиняти дії, направлені на реєстрацію речових прав на житловий будинок №18 по вул. Зарічна у м. Селидове Донецької області за правонабувачами.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 15 лютого 2018 року заяву позивача про забезпечення позову задоволено:

Заборонено Гавриловій Юлії Петрівні вчиняти будь-які дії щодо розпорядження житловим будинком № 18 по вул. Заречній у м. Селидове Донецької області.

Заборонено будь-яким посадовим особам та/або державним реєстраторам вчиняти дії, направлені на реєстрацію речових прав на житловий будинок № 18 по вул. Заречній у м. Селидове Донецької області.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 15 лютого 2018 року позовну заяву залишено без руху.

Позивачу встановлено строк для усунення недоліків позовної заяви 10 днів з дня отримання копії ухвали про залишення позовної заяви без руху шляхом визначення складу сторін у справі (або зміни їх процесуального статусу) та вимог до кожного з відповідачів.

Недоліки позовної заяви позивачем виправлено у строк, встановлений судом.

Ухвалою суду від 22 лютого 2018 року розгляд справи призначено за правилами загального позовного провадження у підготовчому засіданні на 20.03.2018 року.

Ухвалою суду від 20 березня 2018 року відкладено підготовче судове засідання до 04 квітня 2018 року та витребувано додаткові документи, зокрема матеріали реєстраційної справи.

Ухвалою суду від 04 квітня 2018 року продовжено строк проведення підготовчого провадження, оголошено перерву в підготовчому судовому до 26 квітня 2018 року, витребувано додаткові докази.

Ухвалою суду від 16 травня 2018 року закрито підготовче провадження та призначено судовий розгляд на 31 травня 2018 року.

Під час розгляду справи позивачем надано заяву про зміну підстав позову. Предмет спору позивачем залишено незмінним.

Разом з цим, позивачем під час підготовчого провадження неодноразово заявлялись клопотання про витребування доказів, про виклик та допит свідків. Усними ухвалами суду в задоволенні клопотань було відмовлено, оскільки вони не стосувались предмету доказування, а саме протиправності прийнятого відповідачем рішення, а могли підтвердити або спростувати наявність цивільних прав.

Третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, Воякіною Ніною Петрівною до суду надані пояснення щодо позову, в яких вона просила відмовити в задоволенні позовних вимог. Представник третьої особи в судовому засіданні цю позицію підтримав та просив в позові відмовити.

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, Комунальне підприємство «Селидівське бюро технічної інвентаризації» до суду надала пояснення відповідно яких вважає, що угоди/договори укладені на Біржі є легітимними та обов'язковими для виконання. Вимоги позивача вважає безпідставними. Справу просила розглянути без участі її представника.

Розглянувши матеріали справи, перевіривши доводи, викладені в адміністративному позові, додаткових поясненнях та письмових запереченнях, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступне.

Згідно з інформаційною довідкою №104673407, дата формування 22.11.2017 року 13:26:53, за Гавриловою Юлією Петрівною 31.05.2016 року зареєстровано право приватної власності на житловий будинок з надмірними будівлями та спорудами №18 (реєстраційний

номер об'єкта нерухомого майна: 937360014138) по вулиці Заречна у м. Селидове Донецької області. Зазначену реєстрацію проведено державним реєстратором Селидівської міської ради Москаленко Юлією Олексіївною на підставі договору купівлі-продажу житлового будинку, серія та номер: 592, виданий 18.02.2000 року, видавник: Селидівська біржа нерухомості.

Підставою внесення запису про державну реєстрацію права власності є рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав та їх обтяжень (з відкриттям розділу), індексний номер: 29868947 від 02.06.2016 13:32:38.

Стосовно строку звернення до суду з даним позовом суд виходить з наступного.

Статтю 122 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.

Для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Позивач пояснює, що дізнався про здійснення реєстрації права власності за Гавриловою Ю.П. з витягу

Оскаржуване позивачем рішення від 02.06.2016 року, яке безпосередньо стосується прав позивача, приймалось за заявою третьої особи без участі позивача.

У суду відсутні обґрунтовані підстави вважати, що позивач був раніше обізнаний про вчинену реєстраційну дію. При цьому суд приймає до уваги, що позивач звертався до суду з даним позовом в грудні 2017 року. Проте ухвалою Селидівського міського суду від 07.12.2017 року, залишеною без змін ухвалою Апеляційного суду Донецької області, у відкритті провадження відмовлено, оскільки позивачем невірно визначено юрисдикцію даного спору. Тобто після ознайомлення з рішенням реєстратора позивач вживав заходів для захисту своїх прав.

Відтак суд вважає, Воякіною А.М. не пропущений строк звернення до суду з даним позовом.

Відносини, що виникають у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, розміщене на території України, та обтяжень таких прав врегульовані Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" № 1952 від 01.07.2004 року (при вирішенні даної справи суд застосовує норми даного Закону в редакції від 01.01.2016 року, чинній на час вчинення спірної реєстраційної дії).

Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень – це офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Згідно статті 3 Закону загальними засадами державної реєстрації прав є, зокрема, внесення відомостей до Державного реєстру прав виключно на підставах та в порядку, визначених цим Законом.

Частинами 3, 4 цієї статті визначено, що речові права на нерухоме майно та їх обтяження, що виникли до 1 січня 2013 року, визнаються дійсними за наявності однієї з таких умов:

1) реєстрація таких прав була проведена відповідно до законодавства, що діяло на момент їх виникнення;

2) на момент виникнення таких прав діяло законодавство, що не передбачало їх обов'язкової реєстрації.

Будь-які дії особи, спрямовані на набуття, зміну або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, що підлягають державній реєстрації відповідно до цього Закону, можуть вчинятися, якщо речові права на таке майно зареєстровані згідно із вимогами цього Закону, крім випадків, коли речові права на нерухоме майно, що виникли до 1 січня

2016-01-20

в
діл
нер.
крім
на під
нотаріа
вищена
Пр
реєстрац
року, стат

2013 року, визнаються дійсними згідно з частиною третьою цієї статті, та у випадках, визначених статтею 28 цього Закону.

Право власності підлягає державній реєстрації прав, що передбачено статтею 4 Закону "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень".

Повноваження суб'єктів державної реєстрації на проведення державної реєстрації прав, ведення Державного реєстру визначені статтею 9 Закону.

Згідно статті 11 Закону державний реєстратор самостійно приймає рішення за результатом розгляду заяв у сфері державної реєстрації прав.

Статтею 18 був встановлений наступний порядок державної реєстрації прав:

- 1) формування та реєстрація заяви в базі даних заяв;
- 2) прийняття документів, що подаються разом із заявою про державну реєстрацію прав, виготовлення їх електронних копій шляхом сканування (у разі подання документів у паперовій формі) та розміщення їх у Державному реєстрі прав;
- 3) встановлення черговості розгляду заяв про державну реєстрацію прав, що надійшли на розгляд;
- 4) перевірка документів на наявність підстав для зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав, зупинення державної реєстрації прав та прийняття відповідних рішень;
- 5) прийняття рішення про державну реєстрацію прав або про відмову в такій реєстрації;
- 6) відкриття (закриття) розділу в Державному реєстрі прав та/або внесення до Державного реєстру прав відомостей про речові права на нерухоме майно та їх обтяження, про об'єкти та суб'єктів цих прав;
- 7) формування інформації з Державного реєстру прав для подальшого використання заявником

Державній реєстрації підлягають виключно заявлені речові права на нерухоме майно та їх обтяження, за умови їх відповідності законодавству і поданим/отриманим документам.

Згідно пунктів 3, 4 частини 1 статті 24 Закону у державній реєстрації прав та їх обтяжень може бути відмовлено у разі, якщо подані документи не відповідають вимогам, встановленим цим Законом; подані документи не дають змоги встановити набуття, зміну або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяження.

За наявності підстав для відмови в державній реєстрації прав державний реєстратор приймає рішення про відмову в державній реєстрації.

Відповідно до частини 1 статті 27 Закону державна реєстрація права власності та інших речових прав проводиться на підставі укладеного в установленому законом порядку договору, предметом якого є нерухоме майно, речові права на яке підлягають державній реєстрації, чи його дублікату.

Частина 2 статті 11 Цивільного кодексу України визначає, що підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно частини 4 статті 203 цього кодексу правочин має вчинятися у формі, встановленій законом.

Статтею 657 Цивільного кодексу встановлено, що договір купівлі-продажу земельної ділянки, єдиного майнового комплексу, житлового будинку (квартири) або іншого нерухомого майна укладається у письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню, крім договорів купівлі-продажу майна, що перебуває в податковій заставі.

Тобто стаття 27 Закону № 1952 визначає реєстрацію прав власності на нерухоме майно на підставі договору, укладеному в установленому законом порядку. А цей порядок, а саме нотаріальна форма договору купівлі-продажу житлового будинку, встановлена вищевказаною статтею Цивільного кодексу.

При цьому суд вважає необхідним зазначити, що в редакції Закону "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", яка була чинною до 16.03.2010 року, стаття 19 серед переліку документів для державної реєстрації прав на нерухоме майно

визначала договір купівлі-продажу нерухомого майна, зареєстрований на біржі в установленому порядку. Проте в подальшому дана підстава для реєстрації була виключена з закону, її не було ні під час проведення спірної реєстраційної дії, ні на час розгляду даної справи.

Згідно ч. 1 ст. 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду України від 9 лютого 1999 року N 1-7/99-рп частину першу статті 58 Конституції України щодо дії нормативно-правового акту в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Відтак суд вважає, що державна реєстрація прав проведена з порушенням статті 22 Закону № 1952, яка визначає, що документи, які подаються для державної реєстрації прав, повинні відповідати вимогам, встановленим цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, внаслідок чого позовні вимоги Воякіної А.М. підлягають задоволенню.

Разом з цим, суд вважає необхідним наголосити, що решта доводів позивача, зокрема щодо нікчемності зареєстрованого договору купівлі-продажу, спору щодо наявності прав на житловий будинок, суд в межах розгляду даної справи не досліджував та до уваги не брав.

Так, статтею 15 Цивільного кодексу України встановлено, що кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Стаття 16 кодексу визначає, що кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу. Способами захисту цивільних прав та інтересів може бути визнання права.

Згідно статті 4 Цивільного процесуального кодексу України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів.

Відповідно до статті 19 даного кодексу суди розглядають у порядку цивільного судочинства справи, що виникають з цивільних, земельних, трудових, сімейних, житлових та інших правовідносин, крім справ, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства.

Тобто ці доводи позивача підлягають дослідженню в разі вирішення спору про визнання права власності.

Суд враховує також приписи частини 2 статті 19 Цивільного процесуального кодексу України, згідно якої суди розглядають у порядку цивільного судочинства також вимоги щодо реєстрації майна та майнових прав, інших реєстраційних дій, якщо такі вимоги є похідними від спору щодо такого майна або майнових прав, якщо цей спір підлягає розгляду в місцевому загальному суді і переданий на його розгляд з такими вимогами.

Проте в даній справі вимог саме щодо майна позивачем не заявлено. Крім того ухвалою Селидівського міського суду Донецької області від 07.12.2017 року відмовлено у відкритті провадження в даній справі в порядку цивільного судочинства та зазначено про належність даних спору до адміністративної юрисдикції. Ухвалою Апеляційного суду Донецької області від 06.02.2018 року вказану ухвалу залишено без змін.

Відповідно до ч. 1, 3 ст. 139 Кодексу адміністративного судочинства України при задоволенні позову стороною, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Позивач, вважаючи даний спір майновим, при зверненні до суду сплатив судовий збір в розмірі 8810 грн., що підтверджується квитанцією від 13.02.2018 року.

Відповідно до ч. 2 ст. 4 Закону України "Про судовий збір" від 08.07.2011 №3674, розмір ставки судового збору за подання до адміністративного суду адміністративного позову

немайнового характеру, який подано, зокрема, фізичною особою становить 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Згідно ч. 1 ст. 4 Закону України "Про судовий збір", судовий збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, - у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

У відповідності до Закону України "Про Державний бюджет України на 2018 рік" від 07.12.2017 № 2246-VIII, розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 1 січня 2018 року складає 1762,00 грн.

Тобто позивачем при поданні позову мало бути сплачено 704,80 грн., відтак саме ця сума підлягає відшкодуванню відповідачем.

Суд зазначає, що статтею 7 Закону України "Про судовий збір" встановлено, що сплачена сума судового збору повертається за клопотанням особи, яка його сплатила за ухвалою суду в разі внесення судового збору в більшому розмірі, ніж встановлено законом. Тобто позивач має право звернутися до суду з клопотанням про повернення зайво сплаченого судового збору.

Керуючись ст. ст. 139, 244-250, 255, 295, 297 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРІШИВ:

Задовольнити адміністративний позов Воякіної Алли Миколаївни (РНОКПП 2430217926, Донецька область, м. Селидове, вул. Заречна, буд. 18) до Селидівської міської ради (ЄДРПОУ 04052962, Донецька область, м. Селидове, вул. Карла Маркса, буд. 8), Державного реєстратора Селидівської міської ради Москаленко Юлії Олексіївни (Донецька область, м. Селидове, вул. Карла Маркса, буд.8), треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору: Гаврилова Марія Андріївна (РНОКПП 372671241, Донецька область, м. Селидове, вул. Перемоги, (колишня вул. Леніна) буд. 6, кв.51), Воякіна Ніна Петрівна (РНОКПП 3726701241, Донецька область, м. Селидове, вул. Зарічна, буд. 20), Перша Селидівська державна нотаріальна контора (ЄДРПОУ: 02888515, Донецька область, м. Селидове, вул. Маяковського, буд. 39), Комунальне підприємство "Селидівське бюро технічної інвентаризації" (ЄДРПОУ: 033366628, Донецька область, м. Селидове, вул. Берегова, буд. 130), Селидівська біржа нерухомості (ЄДРПОУ: 20393869, Донецька область, м. Селидове, вул. Гоголя, буд. 9), Гринцов Олександр Васильович (РНОКПП: 2581109750, м. Донецьк, проспект Театральний, буд. 23, кв. 67), Гаврилова Юлія Петрівна (РНОКПП: 2780007765, Донецька область, м. Селидове, вул. Перемоги (колишня вул. Леніна) буд. 6 кв. 51) про визнання протиправним та скасування рішення державного реєстратора від 02.06.2016 року № 29868947.

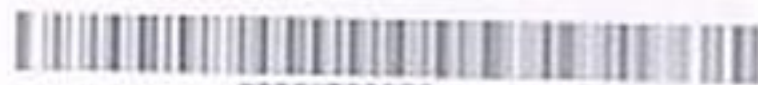
Визнати протиправним та скасувати рішення державного реєстратора Селидівської міської ради Донецької області Москаленко Юлії Олексіївни про державну реєстрацію прав та їх обтяжень (з відкриттям розділу) номер: 29868947 від 02.06.2016 року, на підставі якого за Гавриловою Юлією Петрівною зареєстровано право приватної власності на житловий будинок за адресою: Донецька область, м. Селидове, вул. Заречна, будинок 18.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Селидівської міської ради (ЄДРПОУ: 04052962, Донецька область, м. Селидове, вул. Карла Маркса, буд. 8) на користь Воякіної Алли Миколаївни (РНОКПП 2430217926, Донецька область, м. Селидове, вул. Заречна, буд. 18) судовий збір у розмірі 704 (сімсот чотири) грн. 80 коп.

Рішення ухвалено у нарадчій кімнаті та проголошено його вступну та резолютивну частини у судовому засіданні 31 травня 2018 року.

Повний текст рішення складено 08 червня 2018 року.

Рішення суду може бути оскаржено в апеляційному порядку до Донецького

апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня його проголошення. У разі застосування судом ч. 3 ст. 243 КАС України зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя

Бабаш Г.П.

